

Laubitz Antoni

Data urodzenia: 1861

duchowny katolicki, biskup pomocniczy gnieźnieński, działacz narodowy i społeczny, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1916–1921.

Urodził się 7 czerwca 1861 r. w Pakości, w rodzinie Konstantego i Joanny z Drweckich. Po odbyciu studiów filozoficznych i teologicznych w Würzburgu ukończył Seminarium Duchowne w Gnieźnie, w 1888 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Jako wikary został skierowany do Inowrocławia, gdzie po kilku latach objął probostwo. W krótkim czasie wzniósł tam monumentalną bazylikę pw. Zwiastowania Najświętszej Marii Panny oraz odbudował z ruiny romański kościół pw. Imienia NMP. W duchu pracy organicznej włączał się w wiele przedsięwzięć i organizacji o charakterze społecznym, oświatowym, ekonomicznym i narodowym. W 1920 r. przeniesiony został do parafii katedralnej w Gnieźnie, w 1924 r. mianowany biskupem pomocniczym gnieźnieńskim, zajmującym się m.in. sprawami personalnymi duchowieństwa oraz gospodarczo-budowlanymi. Przed śmiercią złożył fundusz 50 tys. zł z przeznaczeniem na budowę tanich mieszkań robotniczych w Gnieźnie. Zmarł 17 maja 1939 r. Honorowy obywatel Pakości i Inowrocławia.

Literatura:

1. Śmigiel K., *Biskup Antoni Laubitz 1861–1939*, Gniezno 1994.
2. Śmigiel K. *Wielki budowniczy – biskup Antoni Laubitz*, [w:] *Pamięć miasta. Honorowi obywatele Inowrocławia*, red. T. Łaskiewicz, Warszawa 2019, s. 45–65.

3.

Fot. ze zbiorów Narodowego Archiwum Cyfrowego.

Tomasz Łaskiewicz